

మంజు

భంగవతుల గాయత్రి

అత్తయ్యను సూర్యుని మొహం అవ
మానం తో కందిపోతోంది దానికి కారణం
తన పమెనుం తెకుండానే తాను మురిగి
పోతూవుంటే సుబ్బిరెడ్డి ఎగరేసిన ఎర గాలి
నాం తనని మాన కుచ్చుతోకను రూడించి
మరీ వికలంగా నవ్వుటమే!

రాన శాస్త్రి కళ్ళు అవరాహ్మపు భానుడిలా
రౌద్రంగా వెలిగిపోతున్నాయి అతని చేతిలోని
వచ్చవటం చిరిగి చోమంలో మండె అగ్నిలా
రెసరెలడతోడి

చెన్నకొంగుల చాటుచుంచి అరగంట
ను డి వాగ వివాదాన్ని చూస్తున్న ఎంకన్న
మొహం దిరాకరుని అఖరి మాపులా వెలవెల
జోతోంది

“ఛత్తెరికి... ఆ డి కు ల మో డ్డి తప్ప
యింకెళ్ళి పటమెగరేనుకోనియ్యడీ సిన్న
దొం ... ఈడినన పట్టాల...”

వెల్లగ చెట్టుదిగి ననువులన్నింటిని
‘హయ్ హయ్ . డర్ రిక్ ..’ శబ్దాలతో
అదిగిస్తూ సెద్దిరెడ్డి పసుపుల కొట్టానికి
దారితిశాడు ఎంకన్న

* * *

“ఏంటాసిన?...జల్లి బువ్వతినిపోరాదు ?
వలి, అలిగ్గముయితే మక్కెలిరగదంతడుగాదు

పెద్దదొర?” అల్యమినియం గిన్నెను ఎంకన్న
ముందుకి తోసి కసిరింది సత్యమ్మ

“ఊ... తింటలేదు...” మూలిగి గిన్నె
ముందు కూలబడ్డాడు

“ఏంది కత?” ముఖంలోకి పరికించి
మాస్తూ అడిగింది తల్లి

“కత... గిత .. ఏళ్ళేదుగాని... నాకో
పావలుంటేనవ ?” అన్నాన్ని కెలుకుతూ తలి
వైపు చూడకుండా అడిగాడు ఎంకన్న.

“దేనికి బిడ్డ? ‘చరాన?’ అయిన
మనింటో గనులన్నయలే . తప్పి తీసిచ్చేం
దుకి! . లెయ్ . లెవి తలుపేస్తోనెల్లూ...”
కొంగు దులిపి, కొడవలి తట్ట చంకనేసుకొని
చంపర, వెళ్లిపోయింది.

“నువ్వేడిస్తవ్?... అయ్యంటె...యచ్చే
వోడు... ఛత్తెరికి...” చేతిని దులిపి,
విసురుగా అన్నం గిన్నె నొక మూలకి తోసి,
తూపులాగి కొట్టాని కెళ్లిపోయాడు నిరాకగా

పదేళ్ళు నిండిన ఎంకన్నకు నీడలా వెంటాడే
కోరిక ఒక్కటే. గాలింటు కొనాలి దాన్ని
సుబ్బిరెడ్డి గాలిపటం కంటె పై కెగ
రెయ్యాలి సుబ్బిరెడ్డిని ఓడించాలి... అదే
వాడి చిరకాల వాంఛ!

సుబ్బిరెడ్డిది ఎంకన్న వయసే... కాని

సుబ్బిరెడ్డి పెద్దిరెడ్డి గారా అబిడ్డ!
కడగొబ్బు, పిందె ఎంకన్న .. పెద్దిరెడ్డి
పాలికాపు పానవు కొడుం --

పెద్దిరెడ్డి పొలంలో వెటి, చాకిరి
చేస్తుండగా, ఆ మనీలోనే పుట్ట, పట్టుకుని
కాపురం చేస్తున్న పానుకటి అతణ్ణి వెటి,
చాకిరించి నిరుతుణ్ణి నేసింది అప్పట్నుంచి
అతడి భార్య, ఒక్కగా నొక్క నలుసు ఎంకన్న
‘దొర’ దయవల్ల ప్రతీక బట్టకడుతున్నారు.
అంచేత, సుబ్బిరెడ్డి, సుబ్బిరెడ్డి! ఎంకన్న
ఎంకన్నే! ..

సుబ్బిరెడ్డి పటాన్ని మించి మరే గాలి
పటం ఎగరడా గూళ్ళో ఒకవేళ ఎగరాలని
పయత్రిస్తే సుబ్బిరెడ్డి పటం దాని పొగ
రణవి నెల కూలలా చేస్తుంది అంతకు
ముందు రోజు రామశాస్త్రికి అదే శాస్త్రి
జరిగింది .. నిజానికి ఏ పటం నేల కూలినా
అది అనదిగానే అవమాన పడతాడు ఎర
ఎంకన్న! రోజుకో పటం నేల కగస్తూనే
వుంది . ఎంకన్నతో ఏటయినా సుబ్బిరెడ్డిని
ఓడించాలని కోరిక పెరుగుతూనే వుంది

* * *

కోనేటి నొక్క నొసిన దుర్గాలమ్మ
సంబరాలొచ్చాయి. అమ్మయి వండుకకి

ఊరందరికీ సంబరమే. ఇంటింటా తోరణాలు రంగవల్లలతో కళకళలాడుతూ పకపక నవ్వు తున్నట్లుంది వల్లె ఊరి పెద్దయిన పెద్ది రెడ్డి ఆధ్వర్యంలో జరపబడే సంబరాలు చూడడానికి చుట్టుపక్కల వల్లెల్లోని బంధు బనాలతో అతని ఇల్లు కీటకిటలాడుతోంది. సత్తెమ్మకు నడుమెత్తలేని పని. 'దొర్నానికీ అన్ని పనులు చేసిపెట్టి, అప్పుడే గొడ్ల సావిట్రీ పడ్డి వాల్చింది అలసటగా ఆమె

గొడ్లప్పింటిని తోలుకొచ్చి వరసగా గుంజాలకు కటి, వాటిముందు గడ్డి చల్లి... అక్కడే ఎత్తు దిమ్మపీద వెనుదిరిగి వదు కునివున్న తల్లిని చూశాడు ఏకవ్య మెల్లగా ఆమె చెంతజేరి ఒదిగివడుకున్నాడు ఆమె కొంగును కన్నకుంటూ - అలికిడికి ఇలు తిరిగి వక్కలో జేదిన కొడుకుని చూసి ఒక చెయ్యి వాడిపై వేసింది సత్తెమ్మ వాడి వీపుమీద మెల్ల గ రాస్తూ -

"ఏం బిడ్డ... యియ్యాల గింత జల్లి వచ్చివే?"
 "ఇయ్యాల అమ్మోరు ఊరెగుద్ది గందా... అమ్మోరి పూజకి పాలు గవల్చిని జర జల్లి తోలుకొచ్చెయ్యమన్నాడతే దొర..."

"గట్లా?"
 "అన్నా... ఇయ్యాలైన నాకు పావ లియ్యరాదే?" గునుస్తూ అడిగాడు.
 "ఏందిర ఏంకిగ? ... ఏవ్వుడు జూసిన పావలిమ్మని నా ప్రాణాలు తీస్తుంటే ఏ, నాకాడేవి? అయిన నీ కేటంతక్కర? జర చెప్పతే యింట?" అంది కొంచెం కోపంగా.

"గాలి వతంగు కొంట"
 "ఏట్లా! ... పావలెట్టి గాలవతంగు కొంటడంటి... ఏమి సోకుర బిడ్డా!" అంది బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ.

"ఏం... నే నెగ రెయ్యలేనా?..."
 ఆకాశంలో ఎగిరేసకులు తెల్లని గాలిపటాల్లా కవబడినయో ఏమో, రెండు చేతుల్ని గాలిలో బిగించి, గుప్పెళ్ళు మూపి, పెదిమలు బిగవట్టి నూటిగా ఆకాశంలోకే చూస్తూ చేతుల్ని ముందుకీ వెనక్కిచేస్తూ అడిగాడు.

"హం... ఏందుకెగరెయ్యలేవు బిడ్డా! మన రోజులు మంచిగుండి మీ అయ్యేవుంటే... అట్టిగే విగరేసేనోడివి... అయినా నాకాడే వచ్చి పైసలు?"

"దొర నడిగియ్య"
 "పావలకోసం, దొరకాడికి బోనా?"
 "గైతె దొరసాన్నడుగు?"

ఆకాశంలో వతులు కమమరు గై సోయాయి చేతులు మడిచి తల్పక్షింద వెట్టు కుంటూ అన్నాడు నల్లువదలని విక్రమార్కుల్లా -
 "ఆమె ఇందా?" ఆమె సందేహం -
 "ఎందుకియ్యదు? ... ఇంతసేని చేస్తుంటిమి?" అతడి ధీమా.

"మంచి మాటలు నేర్పినవీమరై! ఊరకనే జేస్తుంటేమా వని? నీకూ నాకూ తిండెట్టి సాకట్టే దొర?"

"అదంత యిడిసిపెట్టు... జరసోయి అడగరాదు!"
 "పోకిరోడ... నడు. గట్లనే అడిగిస్త" లేచి కొంగుదులిపి భుజాలచుట్టూ కప్పుకొని, కొప్పు నడుకొని పెరటి గుమ్మం వైపు నడిచింది

వని తొందరలో వున్న 'దొర్నాని' పిలచిన అర్థగంటకు ఇవతలికొచ్చి సంగతి విని... విసుబోతూ -
 "ఏందిగోయ్? ఆటంపీదకి మనసుబోతే వన్నెవగడ జేసరు మల్ల?" అంది వెంకన్న సుదే శించి-చిర నవ్వుతోనే.

"వనంతయ్యందండి" తల్లిచాలు సుంచే సమాధానమిచ్చాడు
 "ఇస్తున్నదాని, మల్లిమల్లి అడగ బోకిట్ట... సుల్తేమొగ్గులు కోసి 'చిన్నదొర్నాని' కిచ్చిపోరాడు?" అంటు సావల తీసిచ్చింది.

పైసలు దొరికిన ఉత్సాహంలో చిన్న పెద్ద చూడకుండా మొగ్గులు తెంపి చిన్న దొరసాని కిచ్చి వరుగుతీసాడు తూసిగలా-

ఊరవతల మైదానంలో కోలాహలంగా వుంది. రంగులరాట్నాలూ, మిరాయి అంగడలు, తోపుడు బండమీద బొమ్మలు, యివేవి వాడి నాకర్చించలేదు వాడి కళ్ళు ఆతంగా వెతుకుతున్నాయి సాయిబు తాతి కోసం.

చెట్టుక్రింద మూగిన పిల్లలగుంపును తోసుకుంటూ వరిచిన గాలిపడగల దగ్గరికి చేరుకున్నాడు వాడి గుండ్ర ఉప్పొంగి పోతోంది, అన్ని పటాలు తన కాళ్ళదగ్గర, 'రా... రమ్మని' పిలుస్తూ వుంటే... భయంగా ఒక్కసారి జేబు తడిమి చూసు

కున్నాడు. ఏంచెంచి నితైత్తి చూసి 'చూసి అఖరికి కొన్నాడొక తెల్ల గాలిపటాన్ని రాజాల్ని జముంచిన రారాజులా రీవిగారెండుచేతులతో విత్తి ఏదురుగా పట్టుకొని గబగబా నడిచాడు యింటికి గూటిలో అమ్మ దాచిన పాట్నాలవారాల వ్వింటిపి కలిపి ముడివేశాడు ఒక కర్రకు దారమంతా చుట్టి -

"ఇన్నాళ్ళ నాకాడ పైసల్లేక అడిఅటలు సాగినై... తానొక్కడే ఊరందరికీ మొనగా డనుకుంటున్నాడు. ఈ దినంతో అడి సాగ రణగిపోవాల... నా ముద్దుల పటమా... ఏగరనే గాలిలో..." అని తనకు తానే ధైర్యం చెప్పకొని... నేస గాళ్ళందర్నీ కూడించుకొని చేరుకున్నాడు బయలు జాగాకు.

అప్పటికే రంగురంగుల కుమ్మ తోకలు కట్టుకున్న సుబ్బిరెడ్డి గాలిపటం ఏ అడ్డా రెక్కండా ఒంటరిగా ఎగురుతోంది గాలిలో.

"నీ యబ్బు... రోజుకో రంగు మారు స్తడు..." మనసులోనే వళ్ళు నూరుతూ, హుషారుగా గురిచూసి వదిలాడు తన వలాన్ని వింకన్న

సుబ్బిరెడ్డికి అవమానంగా తోచింది. కయ్యానికైన, నియ్యానికైన నమ వుజ్జీ వుండాలి... అలాంటిది తనంతటివాడు కూం తక్కువోడు, కూలి చేసుకునేవాడితో కలిసి విగరెయ్యడమా?... అని కాస్పేవు చూడ నట్టు ఊరుకున్నాడు. దానితో వెంకన్న మరి రెచ్చిపోయాడు. సుబ్బిరెడ్డి నేస గాళ్ళకిది తీరని అవమానంగా తోచింది.

"ఒరే రెడ్డి... ఈడికి సాగరెక్కవయిందిరా? నీమీదకే పోటి వస్తన్నడే... కానియ్యి. మాస్తవేంది?" అని విగనన తోశారు. ఇకనేం ఒకదాన్ని తరుముతూ ఒకటి. ఒకదాన్ని తప్పించికుంటూ వేరొకటి... కాస్పేవేఅలా..

సుబ్బిరెడ్డి పారుషం వెన్నుతట్టింది, వెంకన్న దారం వులుకున్న తెగింది. అంత ఏత్తునుండి వెంకన్న తెల్ల గాలిపటం రెక్కలు విరిగిన పక్షిలా గిరికిలు కొడుతూ, నింగినుండి నేలకు విరిగింది. వింకన్న మొహం వివర్ణమయింది. గభరాగా దాని వెంట సరి గెత్తాడు

సుబ్బిరెడ్డి బృందం గేలిచేస్తూ వెంట వడ్డారు. వెళ్ళనివ్వకుండా చుట్టుముట్టేరు. ఒకడు చొక్కావట్టి లాగితే, ఒకడు జాట్టు గుంజాడు.

మూలశంకకు

త్వరగా
సమ్మకమైన
హెడన్ సా
నిరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
ఆవసరములేదు!

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B A.,

వైద్యవిద్యన, వైద్యాద్యం, పెక్వ స్పెషలిటీ
నివాహము వాయిదా వేయ
నవనరము లేదు హస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హింస, శిశువులను నములకు
ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్ట్ డ్యూరా చికిత్స కలదు.

రావుస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్: 700, 1010.

ప్రఖ్యాతి చెందిన!

అటాస్ నిలిల్స్

- * 100% పాలియూథర్ తీరలు.
- * ఫుల్ వాయిల్, అఫ్ వాయిల్ తీరలు
- * షల్లింగులు, గ్లాసుకో దోవతులు
- * డ్రస్ మెటీరియల్స్, 212 రూబియాలాస్సు
- * స్టూలు యూనిఫార్ములు... చగ్గిలొలకు

విజయ స్టోర్ యామ్

ఉత్తమమైన మలుపును సాధించు
గవర్నరుపేట బిజినెస్ వాడ-2

“ఏరా... పొగరగిందా?... మా అమ్మని
పై నలడక్కొని... నామీదకే పోటీకొన్నావా”
అంటూ రెక్క పట్టుక లాగేడు
వివేకి జవాబు చెప్పే స్థితిలో లేడు
ఎంకన్న

అతని కళ్ళు అడ్డదిడ్డంగా గలిపటం
వెంటే కదులుతున్నాయి. గాలిపటం నేల
కూలేలోగా పట్టుకోవాలని అతని ఆరాటం.
ఒక్క ఊళ్ళలో అందర్నీ నిదిర్చి, గాలిపటం
వెంటే పరిగెట్టేడు వెనకనించి సుబ్బిరెడ్డి
తిట్ల వర్షం వినబడుతోంది హోయల. వెళ్ళి
నెళ్ళి మైదానం ఒక్క బురద గుండలో
పడింది గాలిపటం. బురదనీటిపై తేలుతున్న
దాన్ని విండుపుల్లతో వదిలంగా లాగడివతలకి
రెండు చేతుల్తో ఎత్తి చూసేడు. బురద
కొట్టుకుపోయి, చీలి నీలికలై తన కోరిక
లాగే చిన్నాభిన్నముసాయింది ఏరి వింకన్న
గాలిపటం! ఏడుకుంటూ గుడిపెకు చేరుకొని
తడికెను ఫెడీమని కాలితో డ్రైకోవంగా
తన్ని లోపల నేలపై పొయ్యతూ వెక్కివెక్కి
నిద్రాదు గుండె నగిలెలా, గుడిపె అదిరెలా
నిద్రాదు అలా ఇంతెంతసేపు ఏడేవాడో...
ఏడవనిస్తే .. కానీ... ఇంతలోకే పెద్దిరెడ్డి
పాలికాపు పెడితల్లి వచ్చి వాడిని రెక్క
పుచ్చుకు లేస్తే.. ఒక్క మాటైనా అనకుండా
ఒక్క మాటైనా వినకుండా గొరగొర
ఈడ్చుకెళ్ళినట్టే వింకన్నని లాక్కెళ్ళి పెద్ది
రెడ్డి సావిట్ల నిలబెట్టేడు

పడవలో పెద్దిరెడ్డి పెద్ద వాలుకుర్చీలో
పెదలంక పొగకు చుట్టూ కాలుస్తూ
సావధానంగా వింటున్నాడు సుబ్బిరెడ్డిని ఒక
తొడమీద కూర్చోపెట్టుకొని వ రం డా
పొడుగునా పిల్లలు నిలబడి సుబ్బిరెడ్డి చెప్పే
వాడిలకు ‘జానవును’ అని వంత పలుకు
తున్నారు ఎంకన్న నాథ్యలో నిలబెట్టబడే
సరికి. అందరూ విశ్చుభంగా ఎంకన్నవైపే
చూడసాగారు.

“ఏరా మా వీరెడ్డి కొడుకు ని
తోకావుట?” పెద్దిరెడ్డి నింపాదిగా చుట్టూ
కొనని కొరుకుతూ అడిగాడు

ఎంకన్న భయం భయం గ త తె త్తి
చూశాడు వేటాడబోయే సింహంలా
కృరంగా చూస్తున్నాయి పెద్దిరెడ్డి కళ్ళు.

చుట్టుకున్న తల దించేసుకొని కాలిగోళ్ళు
చూడసాగేడు ఎంకన్న.

గోడవార వీరెడ్డి ఆలి వాడి కాలికి నూనె

మంజూ

మర్తనా చేస్తోంది

“మాట్లాడవేంరా మూగిమొద్దులా ...
ఆటవ్వలంతో పిల్లగాయం దర్చి తోసి కొట్టి
పారిపోయినవంటగదా?”

నిమి మూట్లాడారో తెలియక బుర
గోక్కంటూ ఆలోచిస్తున్నాడు ఎంకన్న-

“నే నెప్పుడు తోసివుబ్బా ఈడ్చి? ...
అంత దయర్షంకూడవ ?... గాలిపటం గు
కిందబడకదేమోననే తొందలో ఆళ్ళందర్నీ
ఇడిపించుకొందికి కుసింత గింజాకొని
పరిగెట్టే ... అప్పడే వడిండ్డేమో ఈ
పోరగాడు...” అని అనుకుంటూవుంటే...

“నీ కనలు ఒళ్ళు కొన్నెక్కిపోనాదిరా ...
నీ పని పడతనుండు ... ఒరే ఆ క్కరిలగం
దుకో” ఒక్క కేక వేశాడు మండువా
అదిరేలా. పిల్లలందరూ బిగుసుకుపోయారు
అతని ఉగ్రరూపం చూసి పైడితిల్లి
వినయంగా దుడ్డుక్కర అందించాడు
నెమ్మదిగా సుబ్బిరెడ్డిని ఒళ్ళోంచి దించి తన
నమాకాయాన్ని కుర్చీలోంచి లేపి రెండడుగులే
వేసి ఆలిసిపోయి, అక్కడినుంచే ఎంకన్న వీపు
మీద రొప్పుతూ నాలుగంటించాడు - వాడు
ఏడుస్తాడేమో, కాళ్ళమీద పడతాడేమోనని
ఒక్కక్షణం ఏదురు చూసేడు.

ఇంకా ఎంకన్న ఆలోచన తెగలేదు పాపం.
అందుకని పెద్దిరెడ్డి ఆశ తీరలేదు మరో
రెండంటించేలోగా, గుమ్మం వెనకనుంచి
తొంగి తొంగి చూస్తున్న సత్తెమ్మ
రిప్పుమని వచ్చి దొర కాళకి చుట్టుకు
పోయింది.

“దొరా ... నీ కాలొక్క ... ఈ తప్పు
కాయండి...దొర... ఒక్కగానొక్క బిడ్డ ...
నంపబోకండి...అమ్మగార్లుడిగి అడికి పైస
లిమ్మడమే తప్పుంది ... ఇంతెప్పుడిట్ట
సెయ్యకుండా అడి సేతులిరగొడత ... ఇడిపి
పెట్టు దొర...”

దొర కాస్త శాంతించేడు.

“ఊం... బాగ బుద్ధి చెప్పి పోరగానికి...
మళ్ళిట్ల జేసిండుంటే పాతరేన్న...పోండి...”
ఒక్క విసురుగా కర్చిసిరి పెద్ద పెద్ద
అంగలేస్తూ నర్కవ్ పులిలా లోపలి
కెళ్ళిపోయాడు.

“నడూరా... ఇంకజూస్తేంది...” అంటూ
ఏంకన్న రెక్కపుచ్చుకు లాక్కువచ్చి గుడికలో
తోసి తలుపెసింది.

“ఇయ్యాల నేనడ్లు గాకుంటే చీరేసుకు దొర... అయినా నీకేంపోయ్యోకాలం? పెద్ద దొరకొడుతో సరాళికమా? ఆ...? పావలి స్నే పప్పుండలు కొనుక్కుంటే కడు పైన నిండుద్ది ఎందుకొచ్చిన దెబ్బలు కాస్తీరా బిడ్డా!..” వాడిని మందలించా వే దుఃఖం ఆవుకోలేక వలవల ఏడ్చింది, వాడిని గుండెల కతు కుంటూ ఆ తలి ...

వాడికి ఏడుపూరాలేదు, వాడి ఆలోచనా తెగలేదు.

“అమ్మా .. వాడెందుకు తెగపోవాల?” అన్నాడు నెమ్మదిగా

“ఎందుకే టా ఎ రిననానీ... నవకబారు దారంటి ఆదారదే... నట్లుం మంజా! తెగక వుంటా వి గలినటం?”

“అట్లానా? ‘మంజా’ అంటేందే? నాకు నెప్పనోదు నువ్వు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“అంటే దారం గట్టిగుండాలని గజా పెంకులు నూరి పట్టిస్తారా. మామూలు దార వానిక రానకుంట పులుముక్కన తెగతది” అంది

“ఎంతమాయ! ఇంత పెద్ద రెడ్డి గొప్పవుమాట. బక్కలయచని సుబ్బిరెడ్డి గొప్పేలేదందులో. అడబాబు గొప్పోడు! అద్దీ సంగతి ఎన్నిటనాల్ల ఏంటా ఈడి గొప్ప? అనుకోవోడని. అదంతా ‘మంజా’ మగిమన్నమాట? గొప్పంత మంజాది! అడిచోలోని మంజాది?”

“అమ్మాయ్ నాకూ కొనరాదె మంజా... సాగుబు తాతపడిగి లెమ్మికంట” ఆశగా అడిగేడు ఎంకన్న

“ఓగి సగ్గు రేనోడ! ఇన్నిదెబ్బలు కాసినా నీకింక బుద్ధిరాణెండంటా? ఇంకా ఊను విత్తబోకు వాటమాటే ఒద్దు మళ్ళి గలి పటం కొన్నవంటే నామీదొట్టా తలిపింద ‘రెడ్డయ్య’కి మళ్ళిగన కోవమొచ్చిందంటే నిమ్మ నమ్మ మెడపట్ట తొలేసేడు అప్పుడు తిండిలేక స్వస్థల మనిద్దరం.. ఇంటున్నా? మప్పితంగ వనిచేస్తే పెద్ద గునంక నిమ్మ పాలికాచు చేసుకొన్నడంటే నీకు నీ పిల్ల గళ్ళకి కూడ తిండుంటది. కురతనం ఇడిసి వెట్టి కూసిత ఇంగితం నేర్చుకోరా” అంటూ వాడికి పలువిధాల బోధించింది.

ఎంకన్న ‘బోధినత్యు’గయ్యాడు.
* * *

ఏరన్న తల్లిని వేదిమున్నాడు గలిపటం కొనమని. తలి విసుక్కుంటోంది పై నలు లేవని.

ఏరన్న విడువలేదు తల్లి విసిగి పై న తిప్పించి ఎరన్న ఏగుర వేశాడు. నాగరెడ్డి కూలదోశాడు. ఏరన్న ఏడుకుంటూ ఇంట కొచ్చాడు.

కొక్కి-మంచంలో చుట్టూ కాల్యకుంటున్న ఏంకన్న కొడుకుని చేర బలిచేడు బెల్లఫండలు కొనిపెట్టేడు. అయినా వాడు ఏడు పు మానలేదు.

“పెద్దోల్లతో తగూలాడ కూడ’ద వి బోధించేడు”

ఏరన్న ‘బోధి నత్యుడు’కాలేదు! ‘పైగా ఆశని ‘బోధ’ విని బుచ్చమ్మ ‘కాళి’లా తేచింది. చేస్తున్నవని ఆపి కొంగుదొప్పుకొని ఇనతలి కొచ్చింది

“ఏందయ్యో! మహా బాగనేర్చుకుండవే బుద్దులు నిల్లకాలం దొరబాబులే ఏగురేయాలంట? మరి మనోల పిల్లలకు ‘ఆన’ వుండదా? సోరా ... సోయి ఇంకోట

రీ నె ర్చి!

ఒకటవ తరగతిలో
ఒకటికి రెండు కలిపితే
మూడని చెప్పాడు! ...
ఆరవ క్లాసులో
ఒకటి ‘ఫైన్’ రెండు
మూడని బోధనరిచారు! ...
ఇంటర్మీడియట్ లో
ఒకటి ‘ఫైన్’ రెండు
ఈన్ ఈక్వల్ టు
రెండు ‘ఫైన్’ ఒకటని
విశదీకరించి చెప్పారు! ...
ముచ్చలైన మూడేళ్ళ డిగ్రీలో
‘ఏ’ కి ‘బి’ కలిపితే ఏంతో
‘బి’ కి ‘ఏ’ కలిపితే అంతే,
అని పేద్రాంత పరంగా
బుజువు చేసి మరీ చూపారు! ...
ఆ తరవాత -
డిగ్రీ, పూర్వయిన మూడేళ్ళకి
డిగ్రీ ‘ఫైన్’ పదిహేనేళ్ళ శ్రమ
ఈన్ ఈక్వల్ టు ‘నిరుద్యోగం’
అని ‘నేను’ నిరూపించాను! ...
- కొరిమిల్లి సూర్య శంకర్

కొనుక్కో. నీడన వేందలా పిగ్గు లేనోడ ఊరన తల గుట్ట పున్నది చూడు... అందిమీదకెక్కి విగరెయ్యి మల్ల.

గొప్పొల్ల బిడ్డలు కష్టపడి అంతపైకి ఏక్కులేరులే... ఎక్కేటప్పుడు భద్రం! కాళ్ళు జారకండ పట్టుకుని ఏక్కిపోయిన వంటె, ఊరందరికంటే పై న ఏగురెయ్యగలవు నీవతంగుని! పోయి ఇంకోటికొని తెచ్చుకోర ఏరన్న ..” వాడికి బోధించి ఉదేకపరిచి వంపింది బుచ్చమ్మ. ఏంకన్న ఆలోచనలో పడ్డాడు సాపం! ఆఖరికొక ‘శ్చయ్యా’కిచ్చి

“అన్నంగతి జెప్పినవే బుచ్చి...నాగరెడ్డికి కీళ్ళనాతం కదా—గుట్ట తెక్కలేదు. ఇయ్యాల మనోడు దొరబాబుని ఓడించే తాడు తప్పదు” సంగబరంగా కుక్కమంచంలోంచి లేచి టుండుదులపిసి భుజానవేసుకొని గుడిపె బయటికొస్తూ గొణుక్కున్నాడు తనలోతావే.

“మొదట నా బిడ్డ బారినడకుండ గుట్ట ఏక్కిపోతే అతనక అడే అందరిలోకి చెందు రుడై పోతాడు అతనక అడేగుడిలో దేముడై పోతాడు మొదట నా బిడ్డని కండబలం... గుండెబలంతో పెంపొని గుట్ట లనెక్కోసాగల దై రం గలోడిగ నెయ్యాల. నేనోడినా నాబిడ్డని గెలవాల!”

క్రమ నీళ్ళమంతో చూసిన ఎంకన్నకళ్ళకి ఆకనంలో ఒక అల గాలినటం ఏ అడ్డా లేకుండా గుట్టపై భాగాన స్వేచ్ఛ గా ఎగురుతూ కనబడింది.

ఏంత దాగమొగిలినా దాన్ని అందుకోలేని ‘దొరబిడ్డ’ ఉకోసంగ ఒక్క కేకవేశాడు ఆ చిన్నవల్లె అదిరేలా

“అగరా. యియ్యాలొక్కరోజుకి అట్ట కానిమ్మ రేగు మీ అయ్య నడ్డిమీదే సవారి వేసుకొని అగుట్ట ఎక్కకపోకు నీపాగరేందో అలా చక్కాను” నివ్వలు తొక్కన కో తి లా రంకెలు వేసు చ్చాడు చిన్నవల్లె

“అట్లనే కానియ్యదొర .. రేపు నిమ్మ మోసుకొనిగుట్ట ఎక్కితలె. కాని...నా సేతులో తయారవుతున్న ఈ ‘వంజాదరం’ నిన గట్టిది ...తెగదు మాబిడ్డ నీ వసేంటో సూత్రాడాలే” ఎంకన్న నవ్వుకుంటూ పగలిన సీసాపెంకలన్న కుప్పపెట్టి, నూరడం మొదలు వెట్టాడు

‘రేపు తొందరగా వస్తాలో’ అని అభయ మిచ్చి కుంటుకుంటూ గుట్టవాటుకి చేరు కున్నాడు ముసలి సూర్యుడు.